Publicat pe (https://www.bnm.md)

07.03.2014

Recomandările cu privire la stabilirea relaţiilor transfrontaliere în contextul legislaţiei cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, aprobate prin HCA al BNM nr. 42 din 27.02.2014

Publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.53-59/326 din 07.03.2014

Aprobat prin Hotărîrea nr.42 a
Consiliului de Administraţie al
Băncii Naţionale a Moldovei
din 27 februarie 2014

RECOMANDĂRI
cu privire la stabilirea relaţiilor transfrontaliere în contextul legislaţiei cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului

I. Prevederi generale

1. Recomandările cu privire la stabilirea relaţiilor transfrontaliere în contextul legislaţiei cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului (în continuare – Recomandări) au ca scop oferirea unor îndrumări metodologice, băncilor şi altor prestatori de servicii de plată, privind aplicarea legislaţiei în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului în procesul de încheiere a unei relaţii de afaceri cu o instituţie corespondentă din străinătate.

2. Recomandările au ca obiect:
a) descrierea riscurilor în cadrul relaţiilor transfrontaliere;
b) descrierea măsurilor privind cunoaşterea clientului – instituţie corespondentă;
c) stabilirea măsurilor de precauţie sporită care urmează a fi aplicate în cadrul relaţiilor transfrontaliere;
d) descrierea modalităţilor de determinare a băncilor fictive şi persoanelor juridice fictive ce prestează servicii de plată;

3. Recomandările sunt elaborate ţinând cont de cele 40 Recomandări ale Grupului de Acţiune Financiară Internaţională (FATF-GAFI), documentele Grupului Wolfsberg aferente relaţiilor de corespondenţă bancară, documentele BASEL privind cunoaşterea clienţilor şi alte documente internaţionale aferente domeniului dat.

4. Prezentele Recomandări nu se aplică în relaţie cu băncile centrale, trezoreriile centrale şi autorităţile monetare din ţările membre FATF, băncile comerciale de dezvoltare regională sau internaţională, cum ar fi, BERD, Fondul Monetar Internaţional, Banca Mondială, etc., cel puţin în măsura în care relaţia cu instituţiile, băncile, autorităţile date implică furnizarea de servicii şi produse, care sunt în conformitate cu atribuţiile şi activităţile statutare ale acestora.

5. Termenii şi expresiile utilizate în prezentele Recomandări au semnificaţiile prevăzute în Legea nr.190-XVI din 26.07.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, Legea instituţiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995, Regulamentul privind activitatea băncilor în domeniul

prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului, aprobat prin HCA al BNM nr.172 din 04.08.2011, precum şi în recomandările şi ghidurile aferente domeniului în vigoare. De asemenea, în sensul prezentelor Recomandări se utilizează următorii termeni şi expresii:
instituţie corespondentă – banca din străinătate sau orice altă persoană juridică din străinătate care prestează servicii de plată;
relaţie transfrontalieră (corespondentă) - furnizarea de către bancă sau alt prestator de servicii de plată a serviciilor și produselor sale instituției corespondente prin deschiderea unui cont bancar/cont de plăți sau în lipsa acestuia și oferirea altor servicii conexe, cu scopul de a gestiona lichidități, de acordare după necesitate a împrumuturilor sau efectuarea altor investiţii, de a livra numerar în valută străină cu înregistrarea echivalentului în conturile corespondente deschise în alte instituţii corespondente, precum și efectuarea plăților în numele clienților.
prestatorii de servicii de plată - persoanele juridice care, potrivit Legii nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată şi moneda electronică, au dreptul de a presta servicii de plată.

6. Respectarea recomandărilor aferent stabilirii relațiilor transfrontaliere va facilita identificarea, evaluarea şi minimizarea riscurilor şi vulnerabilităţilor aferente activităţii băncii şi a altor prestatori de servicii de plată în relația cu instituţiile corespondente.

II. Riscuri în cadrul relaţiilor transfrontaliere

7. Relaţiile transfrontaliere construite între bănci şi/sau alţi prestatori de servicii de plată şi instituţiile corespondente într-o perioadă îndelungată de timp creează un mecanism de o eficienţă înaltă, care are o importanţă fundamentală pentru economia globală. Acest mecanism facilitează mişcarea banilor de la o persoană sau entitate la alta şi de la o ţară la alta precum şi asigură efectuarea operaţiunilor de schimb valutar. Pentru ca această infrastructură de plăţi internaţionale să continue să funcţioneze eficient şi în acelaşi timp să asigure desfăşurarea eficientă a proceselor de combatere a spălării banilor şi finanţării terorismului, fiecare bancă sau prestator de serviciu de plată implicată trebuie să fie responsabilă pentru efectuarea măsurilor de cunoaştere a clienţilor săi, precum şi să monitorizeze tranzacţiile în conformitate cu reglementările aplicate, luând în considerare standardele internaţionale relevante.

8. Relaţiile corespondente reprezintă o afacere de volum mare, sensibilă în timp, care implică fluxuri substanţiale de bani printr-o serie de bănci sau persoane juridice ce prestează servicii de plată care nu au nici o legătură între ele şi de obicei sunt situate în diferite ţări. În multe cazuri, o singură parte implicată nu are o imagine completă asupra întregului flux tranzacţional. O instituţie procesează tranzacţii iniţiate de către corespondentul său, în favoarea unei părţi pe care nu o cunoaşte şi nu are relaţii directe, nefiind clienţii săi, şi asupra cărora, prin urmare, instituţia nu a aplicat măsuri de cunoaştere. Aceste caracteristici pot face conturile corespondentului vulnerabile la potenţiale abuzuri de spălare a banilor şi finanţare a terorismului şi îngreunează detectarea şi prevenirea activităţilor ilegale.

9. Fiecare relaţie corespondentă trebuie să fie revizuită în funcţie de performanţe, iar instituţiile implicate trebuie să implementeze adecvat legislaţia ţării privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului. Revizuirea relaţiilor transfrontaliere, presupune acordarea unei atenţii deosebite factorilor care pot constitui un risc sporit privind spălarea banilor sau finanţarea terorismului, fie individual sau în combinaţie. Astfel de factori au fost identificaţi în standardele internaţionale şi accentul principal a fost pus pe 2 categorii de riscuri:
a) riscul de ţară;
b) riscul clientului.

10. Riscul de ţară/teritorii trebuie evaluat prin prisma respectării relaţiilor corespondente, pentru a determina potenţialul risc de spălare a banilor sau finanţare a terorismului datorită unor criterii aferente statului/teritoriului. Printre criteriile care ar determina dacă o ţară/teritoriu prezintă un risc sporit de spălare a banilor şi/sau finanţare a terorismului sunt:
a) sancţiunile, interdicţiile sau alte restricţii aplicate de către organizaţiile internaţionale în contextul legislaţiei cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului;

b) nivelul înalt al criminalităţii şi corupţiei;
c) lipsa sau existenţa unui cadrul legal inadecvat în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului;
d) acordarea suportului activităţilor de terorism şi organizaţiilor teroriste;
e) existenţa ţării în lista jurisdicţiilor ce nu implementează standarde internaţionale de transparenţă.

11. Băncile sau prestatorii de servicii de plată ţin cont de sediul instituţiei corespondente, precum şi de ţara al cărei rezident este beneficiarul instituţiei corespondente. În anumite circumstanţe specifice, riscul de țară poate include, de asemenea, o evaluare a principalelor piețe geografice acoperite de către instituția corespondentă.

12. Riscul clientului este legat fie de organizare şi structura instituţiei corespondente, fie de natura şi scopul afacerii acesteia. Factorii care ar putea constitui un risc sporit de spălare a banilor şi finanţare a terorismului apar când:
a) instituţia corespondentă este rezident al zonei/ţării offshore şi/sau desfăşoară activitatea într-o zonă/țară offshore;
b) instituţia corespondentă are proprietar sau este controlată de o persoană expusă politic;
c) instituţia corespondentă oferă servicii clienţilor săi ce se caracterizează printr-un grad de risc sporit;
d) instituţia corespondentă este o instituţie financiară nebancară, cum ar fi, oficiu de schimb valutar sau organizatorul sistemului de remitere de bani;
e) instituţia corespondentă efectuează tranzacţii ce comportă un grad de risc sporit şi cad sub incidenţa indicilor şi criteriilor de suspiciune;

13. Băncile sau alţi prestatorii de servicii de plată folosesc criteriile menţionate mai sus pentru a-şi dezvolta propriul său model de risc aferent identificării instituţiei corespondente pentru a-şi spori măsurile aplicate de cunoaştere, control şi monitorizare. Băncile sau alţi prestatorii de servicii de plată trebuie să documenteze metodele utilizate şi controlul întreprins.

III. Cunoaşterea clientului

14. Cunoaşterea clientului - instituţia corespondentă presupune aplicarea de către bancă a procesului de abordare bazată pe risc pentru identificarea instituţiei corespondente şi a riscurilor potenţiale pe care aceasta le poate genera pe parcursul desfăşurării relaţiei de afaceri. Principalii indicatori de risc care trebuie luaţi în consideraţie atât la începutul relaţiilor, cât şi pe durata continuă a relaţiei de afaceri, pentru a stabili măsurile standarde sau sporite de cunoaştere ce vor fi întreprinse sunt:
a) sediul instituţiei corespondente;
b) structura de administrare şi de proprietate a instituţiei corespondente;
c) baza de clienţi şi activitatea instituţiei corespondente.

15. Ţara în care îşi desfăşoară activitatea instituţia corespondentă cât şi sediul/reşedinţa proprietarului acesteia pot prezenta un risc sporit. Anumite ţări sunt recunoscute la nivel internaţional ca jurisdicţii ce implementează măsuri inadecvate în domeniu prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului sau dispun de o supraveghere insuficientă, sau prezintă un risc înalt din cauza infracţiunilor, corupţiei ridicate sau suportului acordat activităţilor de finanţare a terorismului sau organizaţiilor teroriste. Totodată, alte state dezvoltate dispun de reglementări adecvate în domeniu, ceea ce duce la diminuarea riscului de afaceri. Astfel, băncile sau alţi prestatori de servicii de plată vor întreprinde măsuri pentru revizuirea şi analiza informaţiilor aferente ţărilor pentru a avea certitudinea că instituţia corespondentă nu prezintă risc înalt datorită indicatorului dat.

16. Un risc înalt comportă în aceiaşi măsură şi locul de amplasare a proprietarului, forma sa organizatorico-juridică şi transparenţa structurii de proprietate a acestuia. Iar amplasarea şi experienţa managementului pot condiţiona preocupări suplimentare, în special, la implicarea persoanelor expuse politic în managementul sau în proprietatea instituţiei corespondente.

17. La determinarea riscului instituţiei corespondente un indicator care nu poate fi neglijat este tipul activităţii acesteia şi tipul pieţelor în cadrul cărora aceasta funcţionează. Implicarea în anumite segmente ale afacerii, recunoscute internaţional ca vulnerabile riscului de spălare a banilor, corupţiei şi finanţării terorismului prezintă noi preocupări. Prin urmare, un client – instituţie corespondentă, a cărui venit provine preponderent de la clienţii cu un grad de risc sporit poate, de asemenea, prezenta un risc sporit.

18. Clienţii băncii sau a altor prestatori de servicii de plată - instituţiile corespondente trebuie sa fie supuşi măsurilor corespunzătoare de cunoaştere în vederea asigurării faptului că banca sau alt prestator de servicii de plată va desfăşura activitatea adecvat ţinând cont de profilul de risc al clientului. La stabilirea relaţiei de afaceri, pentru cunoaşterea instituţiei corespondente, banca sau alţi prestatori de servicii de plată pot utiliza cel puţin „Chestionarul privind cunoaşterea clientului – instituţie corespondentă" (vezi Anexa nr.1 la Recomandări) şi „Informaţiile şi documentele privind cunoaşterea instituţiei corespondente" (vezi Anexa nr.2 la Recomandări) sau alte formate a chestionarelor la discreţia acestora. Dacă instituţia corespondentă activează într-un mediu supus supravegherii şi reglementării adecvate în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului, banca sau alt prestator de servicii de plată se poate baza pe informaţia disponibilă publică necesară cunoaşterii partenerului său.

19. În procesul aplicării măsurilor de cunoaştere a partenerului său, banca sau alt prestator de servicii de plată ia în consideraţie suplimentar următorii factori de risc:
a) serviciile şi produsele oferite;
b) istoria şi statutul autorităţii de supraveghere şi reglementare, iar în caz de necesitate, se examinează materialele şi informaţia accesibilă publicului pentru a stabili dacă instituţia corespondentă a fost subiect al acţiunilor ilegale sau adverse în trecut;
c) natura controlului domeniului prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului aplicate instituţiei corespondente;
d) confirmarea faptului că beneficiarii relaţiilor corespondente nu vor utiliza serviciile şi produsele instituţiei pentru a se angaja în relaţii de afacere cu bănci fictive sau alte instituţii financiare ce prestează servicii de plată fictive.

IV. Măsuri de precauţie sporite

20. Stabilirea relaţiilor corespondente prezintă un grad de risc sporit pentru fiecare bancă sau alt prestator de servicii de plată şi prin urmare sunt necesare aplicarea măsurilor suplimentare privind cunoaştere partenerilor. Reieşind din tipurile de indicatori de risc prezentaţi, banca sau alt prestator de servicii de plată la iniţierea relaţiilor şi în mod continuu stabileşte care măsuri rezonabile urmează a fi întreprinse pentru a cunoaşte instituţiile corespondente şi a controla riscul la care se expune.

21. Instituţiile internaţionale de specialitate, cum ar fi, FATF, Grupul Wolfsberg, Comitetul Basel pentru Supravegherea Bancară, etc., prin aprobarea documentelor şi recomandărilor aferente, au enumerat un şir de măsuri care pot fi aplicate de către băncile care stabilesc relaţii transfrontaliere. Măsurile enumerate mai jos sunt importante şi se aplică asupra corespondenţilor care prezintă un risc sporit de spălare a banilor şi finanţare a terorismului:
a) aplicarea măsurilor de cunoaştere - acumularea informaţiilor suficiente despre instituţia corespondentă pentru înţelegerea naturii activităţii acesteia şi determinarea reputaţiei şi calităţii supravegherii, din informaţiile publice disponibile. Acest lucru presupune analiza informaţiei şi documentelor publice, inclusiv a informaţiilor publicate de mass-media, pentru determinarea dacă instituţia corespondentă a fost supusă investigaţiilor privind spălarea banilor sau finanţarea terorismului sau dacă au fost aplicate careva sancţiuni faţă de aceasta. Informaţiile colectate trebuie să permită băncii sau altui prestator de servicii de plată să verifice periodic identitatea proprietarului instituţiei corespondente şi organelor de conducere a acesteia, inclusiv aferent legăturilor noi sau necunoscute anterior cu Persoane Expuse Politic sau persoane fizice sau juridice asupra cărora au fost aplicate sancţiuni;
b) solicitarea şi revizuirea politicilor şi practicilor instituţiei corespondente – analiza programului în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului, inclusiv cerinţele aferente cunoaşterii clientului. Obţinerea informaţiilor suficiente referitor la programul instituţiei corespondente

aferent domeniului pentru a evalua dacă practicile legate de prevenirea şi combaterea spălării banilor folosite sunt potrivite şi adecvate şi conforme standardelor internaţionale. Un instrument util în acest sens este "Chestionarul privind cunoaşterea clientului – instituţie corespondentă", un model fiind prezentat în Anexa nr.1 la Recomandări;
c) vizitarea sau desfăşurarea discuţiilor cu beneficiarii efectivi şi/sau membrii conducerii instituţiei corespondente, după caz;
d) implicarea bazată pe risc a organelor de control independente, cum ar fi, auditul intern, la analiza informaţiei aferente instituţiei corespondente atât în momentul aprobării sau stabilirii relaţiilor transfrontaliere cât şi pentru revizuirea periodică a relaţiilor deja existente;
e) monitorizarea sporită a tranzacţiilor efectuate prin intermediul instituţiei corespondente.

22. Banca sau alt prestator de servicii de plată monitorizează tranzacţiile sale pentru a facilita identificarea activităţilor şi tranzacţiilor neordinare sau suspecte în vederea raportării acestora conform cerinţelor legislaţiei în vigoare. Întrucât nu în toate cazurile tranzacţiile neordinare sau tipurile neobişnuite de activitate sunt suspecte, banca sau alt prestator de servicii de plată trebuie să implementeze procese şi sisteme adecvate pentru a identifica activităţile şi tranzacţiile cu adevărat suspecte, utilizând în acest sens tipologiile cunoscute.

23. În cadrul relaţiilor corespondente, datorită volumului şi vitezei tranzacţiilor, iar în unele cazuri datorită lipsei informaţiilor specifice sau complete privind clienţii corespondenţi şi beneficiarii efectivi ai tranzacţiei, fac monitorizarea tranzacţiilor instituţiei mai dificilă decât pentru alte afaceri ce implică relaţii directe cu clienţii. Astfel, pentru îmbunătăţirea procesului de monitorizare continuă a tranzacţiilor prin conturile corespondente, este pe larg utilizată regula ce presupune stabilirea limitelor valorice pentru tranzacţii, iar depăşirea acestor limite duce la o examinare minuţioasă a scopului şi naturii tranzacţiilor, oferind posibilitatea identificării potenţialelor tranzacţii neordinare şi suspecte.

24. Rezultatul monitorizării tranzacţiilor se observă când banca sau alt prestator de servicii de plată aplică sistemul său astfel încât instituţia corespondentă ce prezintă un risc sporit să fie supusă monitorizării în primul rând.

25. Responsabilitatea primară pentru măsurile de cunoaştere privind acceptarea clienţilor şi monitorizarea continuă a relaţiilor corespondente, trebuie să se afle sub controlul unei subdiviziuni sau persoane identificate în mod clar. Acest lucru oferă posibilitatea definirii anumitor parametri şi reguli aferent tranzacţiilor efectuate, precum şi instituie posibilitatea introducerii unor restricţii asupra diverselor tipuri de tranzacţii şi/sau asupra unor sume sau volume şi/sau privind implicarea în tranzacţii cu anumite ţări pentru o perioadă determinată /nedeterminată de timp, cu scopul de a se conforma activităţii şi legislaţiei aferente.

26. Monitorizarea tranzacţiilor este un proces dificil, iar utilizarea indicilor de suspiciune facilitează cunoaşterea posibilelor tranzacţii suspecte. În acest sens, ilustrativ pentru transferurile în sume deosebit de mari și / sau în volume/ frecvenţe deosebit de mari şi/sau în izbucniri de activităţi care apar în perioade scurte de timp pot fi următorii indici:
a) tranzacţiile implică ţările cu un grad de risc sporit, vulnerabile la spălarea banilor şi finanţării terorismului;
b) tranzacţiile implică băncile fictive sau persoanele juridice fictive ce prestează servicii de plată;
c) tranzacţiile implică entităţile fictive (persoane juridice fantome);
d) tranzacţiile includ frecvent sume care sunt mai mici decât limitele interne proprii de monitorizare sau limitele stabilite de legislaţia aferentă;
e) tranzacţiile implică conturi care operează în mod semnificativ în afara limitelor, bazate fie pe informaţiile colectate în baza măsurilor de cunoaştere, fie în baza comportamentului anterior privind activitatea preconizată;
f) tranzacţiile se efectuează prin mai multe ţări diferite sau prin mai multe instituţii financiare înainte sau după implicarea băncii sau prestatorului de servicii de plată, fără nici un scop evident, altul decât cel de a ascunde natura, sursa, proprietatea sau controlul asupra mijloacelor băneşti;
g) tranzacţiile au următoarele caracteristici sau caracteristici combinate, aşa ca, transferurile repetate de la

un anumit iniţiator către un anumit beneficiar, şi/sau transferurile electronice individuale efectuate într-o perioadă scurtă de timp, cum ar fi transferurile zilnice, de două ori pe zi sau în fiecare altă zi.

27. Băncile sau alţi prestatori de servicii de plată promovează o politică generală în relaţiile corespondente de susţinere a sistemului de plăţi internaţionale şi a comerţului internaţional fără a prejudicia interesul comercial al clienţilor şi instituţiei corespondente. Totuşi, băncile sau alţi prestatori de servicii de plată vor evita stabilirea relațiilor corespondente ce prezintă un risc sporit, cum ar fi relaţiile cu:
a) băncile fictive sau persoanele juridice fictive ce prestează servicii de plată;
b) instituţiile financiare neautorizate sau nereglementate;
c) instituţiile corespondente care în momentul aplicării măsurilor de cunoaştere produc incertitudini semnificative;
d) instituţiile corespondente care nu dispun de măsuri privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului sau măsurile sunt considerate inadecvate şi/sau insuficiente, fapt care în consecinţă nu permite realizarea adecvată a prevederilor legislaţiei naţionale în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului.

V. Determinarea băncii fictive sau persoanei juridice fictive ce prestează servicii de plată

28. O bancă sau persoană juridică ce prestează servicii de plată este considerată fictivă dacă nu are prezenţă fizică în ţara unde este înregistrată şi licenţiată, nu efectuează conducere şi gestiune reală şi care nu este afiliată unui grup financiar reglementat.

29. Administraţia unei astfel de bănci sau persoane juridice fictive ce prestează servicii de plată se află în altă ţară decât cea unde îşi desfăşoară activitatea, deseori având oficii într-o societate asociată sau în reşedinţe private. De obicei, o bancă sau persoană juridică ce prestează servicii de plată păstrează legătura doar cu un agent privat de înregistrare a persoanei juridice, care nu cunoaşte nimic referitor la activitatea şi operaţiunile zilnice ale acesteia, şi furnizează, la cerere numai informaţie privind adresa de înregistrare a băncii sau persoanei juridice ce prestează servicii de plată. Structuri cu particularităţile enumerate se găsesc de obicei în zonele / ţările offshore. Cu toate acestea, unele zone offshore se conformează cerinţelor de prevenire şi combatere a spălării banilor şi finanţării terorismului.

30. Întrucât o bancă sau persoană juridică fictivă ce prestează servicii de plată nu este afiliată unui grup financiar supravegheat, autoritatea de licenţiere este unica instituţie responsabilă de supravegherea acesteia. Totuşi, odată ce administrarea instituţiei este situată în altă ţară, supraveghetorul nu are capacitatea de a supraveghea efectiv aceasta instituţie, prin organizarea de inspecţii pe teren sau purtarea discuţiilor cu conducerea băncii, în conformitate cu standardele internaţionale. Astfel, autoritatea de supraveghere nu cunoaşte despre existenţa unei astfel de instituţii şi că aceasta are activitate în ţară. Băncile sau persoanele juridice fictive ce prestează servicii de plată care se atribuie la descrierea menţionată adeseori au fost implicate în activităţi ilegale sau tranzacţii financiare suspecte. În această ordine de idei, băncile sau persoanele juridice fictive ce prestează servicii de plată impun bariere serioase la efectuarea unei supravegheri adecvate, şi nu există condiţii speciale care ar putea fi implementate pentru obţinerea unei supravegheri legale efective.

31. Pentru o cunoaştere adecvată a instituţiilor corespondente şi determinarea băncii sau persoanei juridice fictive ce prestează servicii de plată, în scopul neadmiterii stabilirii relaţiei de afaceri sau efectuării de tranzacţii, banca sau alt prestator de servicii de plată atrage atenţia la următoarele particularităţi de bază caracteristice acestor instituţii:
a) lipsa activităţii la o adresa fixă;
b) desfăşurarea activităţii / tranzacţiilor în altă ţară decât cea în care a fost licenţiată;
c) lipsa personalului angajat;
d) lipsa totală/parţială a evidenţei contabile;
e) lipsa supravegherii din partea autorităţilor de supraveghere bancare.

VI. Dispoziţii finale

32. Băncile şi alţi prestatori de servicii de plată vor organiza activitatea în cadrul relaţiilor transfrontaliere astfel încât să asigure implementarea adecvată a actelor normative în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului. Totodată, vor utiliza un sistem de monitorizare a tranzacţiilor pentru a asigura o gestionare eficientă a resurselor băncilor şi altor prestatori de servicii de plată pentru a gestiona raţional procesele aplicate în cadrul relaţiilor de afaceri cu instituţiile corespondente.

Anexa nr.1
la Recomandările cu privire la stabilirea relaţiilor transfrontaliere
în contextul legislaţiei cu privire la prevenirea şi combaterea
spălării banilor şi finanţării terorismului

Chestionarul privind cunoaşterea clientului – instituţie corespondentă

I. Politici, Proceduri şi Practici privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului		
Este programul instituţiei corespondente privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului aprobat de către membrii consiliului instituţiei sau a altui organ de conducere superior?	Da	Nu
Conţine programul, aprobat regulamentar, cerinţe privind existenţa în cadrul instituţiei corespondente a unei persoane responsabile în domeniul dat, precum şi responsabilităţile acestuia aferent asigurării supravegherii şi coordonării măsurilor de implementare a programului menţionat?	Da	Nu
Conţine programul, aprobat regulamentar, cerinţe scrise ce documentează procesele necesare pentru prevenirea, detectarea şi raportarea tranzacţiilor suspecte?	Da	Nu
Suplimentar la controlul efectuat de autorităţile de supraveghere şi reglementare, are instituţia corespondentă stabilită o funcţie de audit internă sau o persoană terţă independentă pentru a evalua sistematic politicile, procedurile şi practicile privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului?	Da	Nu
Conţin politicile instituţiei corespondente cerinţe privind interdicţia de a avea conturi sau relaţii de afaceri cu o bancă sau altă instituţie financiară ce prestează servicii de plată fictive ?	Da	Nu
Are instituţia corespondentă politici care reglementează relaţiile cu persoanele expuse politic în concordanţă cu cele mai bune practici?	Da	Nu
Dispune instituţia corespondentă de proceduri adecvate privind păstrarea înregistrărilor şi informaţiei în conformitate cu actele normative aferente?	Da	Nu
Sunt politicile, procedurile şi practicile instituţiei corespondente în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului aplicate tuturor filialelor şi subdiviziunilor ei atât în ţară cât şi peste hotare?	Da	Nu
II. Evaluarea riscului		
Practică instituţia corespondentă o abordare bazată pe risc a clienţilor săi şi tranzacţiilor efectuate de aceştia?	Da	Nu
Dispune şi aplică instituţia corespondentă cerinţe privind măsurile de precauţie sporită faţă de categoriile de clienţi şi tranzacţii cu grad de risc sporit efectuate prin intermediul instituţiei sau care sunt considerate că impun riscuri sporite datorită activităţilor ilicite?	Da	Nu
III. Regulile cunoaşte-ţi clientul, măsurile de cunoaştere generale şi sporite		
Dispune instituţia corespondentă de un sistem implementat aferent cunoaşterii clienţilor, inclusiv informaţie cu privire la tranzacţiile efectuate sau deschiderea conturilor, etc.(cum ar fi,		

denumirea/numele,penumele, sediul/reşedinţa, adresa, numărul de telefon, genul de activitate/ocupaţia, data înregistrării /anul naşterii, codul fiscal/ numărul de identificare a unui act de identitate valid cât şi denumirea ţării/statului care a perfectat actul de identitate)?	Da	Nu
Are obligaţia instituţia corespondentă de a colecta informaţie referitoare la natura activităţii clienţilor săi?	Da	Nu
Aplică instituţia corespondentă măsurile de precauţie sporită faţă de clienţii săi sau tranzacţiile acestora catalogate cu grad de risc sporit?	Da	Nu
Colectează instituţia corespondentă informaţie şi evaluează clienţii săi conform politicilor şi practicilor aprobate de prevenire şi combatere a spălării banilor şi finanţării terorismului?	Da	Nu
Dispune instituţia corespondentă de proceduri privind păstrarea datelor pentru fiecare client al său, înregistrând în acest sens documentele de identificare respective şi informaţia colectată în cadrul procesului de cunoaştere a clientul la deschiderea conturilor?	Da	Nu
Întreprinde instituţia corespondentă măsuri pentru a înţelege tranzacţiile ordinare ale clienţilor săi în baza evaluării riscului acestora?	Da	Nu
IV. Raportarea tranzacţiilor, prevenirea şi detectarea tranzacţiilor suspecte		
Deţine instituţia corespondentă politici şi proceduri pentru identificarea şi raportarea tranzacţiilor, care trebuie să fie raportate, către autoritatea competentă?	Da	Nu
Deţine instituţia corespondentă proceduri de identificare a tranzacţiilor structurate efectuate pentru evitarea cerinţelor de raportare a sumelor mari în numerar?	Da	Nu
Verifică instituţia corespondentă tranzacţiile clienţilor săi care prezintă pentru instituţie un risc sporit (cum ar fi, tranzacţiile cu persoane, entităţi sau ţări care sunt catalogate cu grad de risc sporit)? Astfel de procedură se utilizează şi până la efectuarea tranzacţiei?	Da	Nu
Deţine instituţia corespondentă politici care să asigure că băncile sau persoanele juridice fictive ce prestează servicii de plată nu utilizează conturile, produsele şi serviciile sale pentru efectuarea tranzacţiilor?	Da	Nu
Deţine instituţia corespondentă politici care asigură efectuarea operaţiunilor de corespondenţă numai cu instituţii din alte ţări care sunt licenţiate corespunzător?	Da	Nu
V. Monitorizarea tranzacţiilor		
Deţine instituţia corespondentă un program de monitorizare a activităţilor neordinare sau suspecte?	Da	Nu
Prevede programul de monitorizare cerinţe privind acumularea documentelor justificative la efectuarea tranzacţiilor?	Da	Nu
VI. Altă informaţie		
Desfăşoară instituţiile corespondente instruiri în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului pentru personalul relevant, ce cuprinde informaţie aferentă procedurii de identificare şi raportare a tranzacţiilor necesare autorităţilor competente, indicilor şi metodelor de spălare a banilor şi finanţare a terorismului prin intermediul produselor şi serviciilor oferite?	Da	Nu
Păstrează instituţia corespondentă înregistrările sesiunii de instruire ce include atât informaţie aferentă prezenţei personalului cât şi materialele folosite?	Da	Nu
Dispune instituţia corespondentă de politici menite să comunice personalului noile reglementari aferente domeniului prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului?	Da	Nu
Contractează instituţia corespondentă serviciile unei părţi terţe pentru aplicarea oricăror măsuri aferente domeniului prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului?	Da	Nu
Dacă da, sunt instruiţi personalul părţii terţe aferent domeniului dat?	Da	Nu
Au fost aplicate sancţiuni de către autorităţile de supraveghere sau alte autorităţi, în ultimii 3 ani, faţă de institutia corespondentă aferente domeniului prevenirii si combaterii spălării banilor si finantării	Da	Nu

terorismului?		

Anexa nr.2
la Recomandările cu privire la stabilirea relaţiilor transfrontaliere
în contextul legislaţiei cu privire la prevenirea şi combaterea
spălării banilor şi finanţării terorismului

Informaţiile şi documentele privind cunoaşterea instituţiei corespondente

1. „Chestionarul privind cunoaşterea clientului – instituţie corespondentă" (vezi Anexa nr.1 la Recomandări);
2. Obţinerea unei copii recente a politicilor şi procedurilor privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, dacă este necesar;
3. Biografiile succinte ale membrilor consiliului şi executivului instituţiei corespondente, precum şi specimenele de semnături ale acestora;
4. Lista proprietarilor care direct deţin dreptul la vot de 10 la sută sau mai mult din numărul valorilor mobiliare emise şi lista proprietarilor care indirect deţin controlul sau dreptul de vot de 25 la sută sau mai mult din numărul valorilor mobiliare emise;
5. Ultimul raport financiar anual al instituţiei corespondente;
6. Copia licenţei instituţiei corespondente şi amprenta ştampilei, după caz;
7. Copiile documentelor de constituire, cum ar fi, statutul instituţiei, contractul de constituire şi certificatul de înregistrare;
8. Extrasul din Registrul de stat privind înregistrarea instituţiei corespondente.

Referința spre Registrul de stat al actelor juridice: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=38681&lang=ro [1]

Vezi și

Tag-uri
relatii transfrontaliere [2]
42 [3]
chestionar [4]
servicii de plată [5]
măsuri de precauţie [6]
cunoaşterea clientului [7]
riscuri [8]

Sursa URL:
https://www.bnm.md/ro/content/recomandarile-cu-privire-la-stabilirea-relatiilor-transfrontaliere-contextul-legislatiei-cu

Legături conexe:

[1] https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=38681&lang=ro [2] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=relatii transfrontaliere [3] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=42 [4] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=chestionar [5]

https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=servicii de plată [6] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=măsuri de precauţie [7] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=cunoaşterea clientului [8] https://www.bnm.md/ro/search?hashtags[0]=riscuri